

БРАТЯ ГРИМ ОМАГЪОСАН ДА СТОИ ПРАВ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

През 1545 година от Христа при Фрайберг в Майсен се случило така, че Лоренц Рихтер, тъкач по професия, който живеел на Вайнгасе, наредил на сина си, момче на четиринадесет години, да свърши бързо нещо; онзи обаче се затуткал, останал прав в стаята и не тръгнал веднага да направи каквото му било заповядано. Бащата се ядосал и в гнева си го прокълнал: „Стой така и нека никога да не можеш да тръгнеш!“ При тези думи момчето останало право, не можело да помръдне от мястото и останало там цели три години, така че в дъсчения под се отпечатали дълбоки вдлъбнатини, а пред него бил поставен пулт, върху който да поставя главата и ръцете си и така да си почива. Тъй като обаче мястото, на което момчето било застанало, било близо до вратата и недалеч от камината, така че пречело на хората да влизат, градските духовници се помолили усърдно, а сетне го вдигнали оттам и макар и с големи усилия, сполучили да го преместят невредимо в другия ъгъл. Защото когато преди това се опитвали да го пренесат, това му причинявало нетърпими болки, които направо го подлудявали. След като било поставено на това място, момчето престояло там до края на четвъртата година и оставило още по-дълбоки вдлъбнатини. По-късно го закрили със завеса, та да не могат влизащите и излизащите люде да го виждат, и това станало по негова молба, понеже то предпочитало да стои само и в тъгата си не говорело много. Най-сетне добрият Бог посмекчил наказанието, така че през последната половин година то вече можело да седи и дори да лежи в леглото, което поставили до него. Когато някой го питал какво прави, то отговаряло, че търпи Божие наказание за греховете си, че се уповава на Божията воля и се осланя на заслугите на своя Господ Иисус Христос, които се надява да му донесат блаженство. Момчето изглеждало, прочее, съвсем жалко, с бледо лице, изпосталяло и мършаво тяло, ядяло и пиело съвсем малко, така че се задоволявало само с необходимото. След като минали седем години, на единадесети септември 1552 година то благодатно било най-сетне освободено от прискърбното си състояние, като блажено срещнало естествената си смърт в искрено покаяние и вяра в Иисуса Христа. Следите от нозете му и до ден-днешен могат да бъдат видени в горната стая на спомената къща във въпросната улица (чийто сегашен притежател е Северин Тренкнер), където се разиграла разказаната история, първите до

камината, вторите в съседната стая, тъй като междувременно къщата била престроена.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.